

9

„A Bertie,“ dodala jsem.

„Hazel!“

„Já vím, že by to neudělal!“ ujistila jsem ji. „Ovšem-že ne. V potaz ho ale vzít musíme.“

Daisy mě probodla pohledem. „No, Hazel,“ pokárala mě. „Jak tě to vůbec může napadnout?“

Na jejím hlase jsem však poznala, že i ona si dělá starosti. Seznam, na který jsem Bertieho zařadila, nebyl nikterak dlouhý – a Bertie se choval divně, když jsme se ho ptaly, kde včera v noci byl. Proč to?

„Pokročme raději k *lepším* podezřelým,“ navrhla Daisy nakvašeně. „Například Donald je samozřejmě žhavým kandidátem. Chummyho nesnášel, a co je důležitější, ocital se v jeho absolutním područí. Slyšela jsi ty jejich půtky o oslavě. Donald měl strach, že ho Chummy nakonec dotlačí k tomu, aby mu peníze přenechal – víme, že měl v úmyslu koupit ten důl, ale kdoví, jestli by se k tomu odhodlal, kdyby byl Chummy naživu? V jeho pokojích jsme našly vlasec a byl u všech kanadských žertíků. Jak už jsme řekly, to, že se do nich sám lapil, mohla být z jeho strany pouhá zástěrka, aby to vypadalo, že s nimi nemá co do činění. Koneckonců je všechny přežil!“

Vybavila jsem si, jak se Donald plácal v jezírku, a nebyla jsem si jistá. Působilo to vážně nebezpečně.

„Alfred Chummyho taky neměl rád,“ podotkla jsem. „Chummy se k němu choval odporně, protože není Ang-